

NỮ TU THIÊN THẦN CỦA CỘNG ĐOÀN BETANIA

Thoạt nhìn đôi mắt tinh anh làm rạng ngời khuôn mặt, khó ai đoán biết nữ tu Agnese bao nhiêu tuổi, trẻ hay già?! Chị luôn luôn nhanh nhẹn vui tươi, điều động cuộc sống Cộng Đoàn Bêtania ở thành phố Seveso, Milano (Bắc Ý).

Cộng Đoàn Bêtania do tu huynh Ettore Boschini (1928-2004), thuộc dòng thánh Camillo de Lellis (1550-1614), thành lập vào năm 1990. Dòng thánh Camillo chuyên săn sóc người đau ốm. Nhưng Thầy Ettore - biệt danh Tu Huynh của người sống lang thang đầu đường xó chợ - lại chú ý nhiều đến các cựu tù nhân, nghiện rượu, nghiện ma túy, những kẻ vô công rồi nghề cùng đủ mọi thứ người nghèo khổ, tuyệt vọng khác.

Ngày ngày, trên chiếc xe hơi trắng có vẽ hình Đức Mẹ MARIA và các thánh, Thầy Ettore lái dạo quanh thành phố Milano. Thầy tìm kiếm xem có ai đó đang lang thang thất thểu, không cửa không nhà, Thầy dẫn lên xe và mang về Cộng Đoàn Bêtania. Cộng Đoàn cứ thế tăng dần. Nhưng một mình, Thầy Ettore không thể cáng đáng tất cả mọi công việc, từ chuyện nhỏ đến chuyện lớn. Thầy liền cầu cứu với Mẹ Bề Trên ngành nữ của dòng thánh Camillo. Thầy xin Mẹ Bề Trên cho vài nữ tu đến giúp Thầy trong việc săn sóc người kém may mắn của Cộng Đoàn Bêtania. Ban đầu Mẹ Bề Trên rất lúng túng, vì các nữ tu, ai ai cũng có phận vụ của mình, đâu có ai ở không! Làm thế nào bây giờ?

Trong khi đó, Chị Agnese đang phụ trách một dưỡng đường thánh Camillo ở thành phố Brescia (Bắc Ý). Chị làm việc rất hăng say và đặc lực. Khi nghe Thầy Ettore hỏi xin vài nữ tu và Mẹ Bề Trên do dự không biết gửi ai, Chị Agnese liền đề nghị Mẹ Bề Trên gửi mình đến đó. Mẹ Bề Trên không chấp nhận. Sau nhiều lần nài nỉ, cuối cùng Mẹ Bề Trên đành nói:

- Thôi cứ thử xem sao!

Chị Agnese cùng với 2 Chị Em khác khăn gói đến làm việc cho Cộng Đoàn Bêtania của Thầy Ettore Boschini.

Từ đó, Chị Agnese làm việc giữa người nghèo. Chị kể lại kinh nghiệm tông đồ như sau.

Mỗi ngày làm việc là một ngày mới lạ. Không ngày nào giống ngày nào. Và cũng không bao giờ có thể đoán trước chuyện gì sẽ xảy ra vào ngày hôm sau. Tôi dành trọn thời giờ - gần như 24 tiếng trên 24 tiếng - cho tất cả những ai cần tôi giúp đỡ. Tôi đáp ứng nhu cầu vật chất, và nhất là, lắng nghe họ kể lể cuộc đời. Có những mẩu chuyện cuộc đời không thể tưởng tượng nổi hoặc gần như "khiếp kinh hồn vía"! Đó là câu chuyện cuộc đời của những người nghiện xì ke ma túy, những kẻ làm nghề mãi dâm và những người bị xã hội khinh khi ruồng bỏ! Tôi lắng nghe rồi cố gắng giúp họ tìm lại nhân phẩm của mình. Nếu có ai bỏ Cộng Đoàn Bêtania trốn đi, tôi tức tốc đi tìm.

Thường thường tôi ra ngay nhà ga xe lửa. Đó là trung tâm gặp gỡ của đủ thứ hạng người, nhất là của những người kém may mắn.

Một hôm, một phụ nữ nghiện rượu của Cộng Đoàn - 50 tuổi - bỗng nhiên biến mất. Tôi thật sự lo lắng. Dầu rằng đây không phải là lần đầu tiên một người bỏ Cộng Đoàn trốn đi. Tôi xin phép Thầy Ettore, rồi một mình, ban đêm, tôi đi ra nhà ga xe lửa. Tôi tìm thấy bà ta đang ngồi giữa một nhóm đàn ông, áo quần bẩn thỉu và mặt mày thiếu ngủ, giống y như bà! Tôi gọi tên bà. Bà quay lại nhìn tôi một lúc rồi nói:

- Xin Mẹ cứ để con ở yên nơi đây! Tốt hơn! Thôi chào Mẹ nhé!

Rồi bà quay lưng lại cho tôi.

Tôi đứng đó một lúc thật lâu giữa những khuôn mặt lạ lẫm. Sau cùng, tôi buồn bã bước đi. Đi được một quãng, tôi nghe tiếng chân chạy theo, rồi tiếng người vừa khóc vừa nói:

- Xin Mẹ giúp con. Con cảm thấy xấu hổ trở lại Cộng Đoàn. Nhưng nếu Mẹ giúp, con sẽ trở lại!

Chúng tôi cùng lặng lẽ trở về Cộng Đoàn Bêtania. Vừa đi, tôi vừa cầu nguyện. Vừa đi, người đàn bà vừa khóc thút thít. Sáng hôm sau, tất cả mọi người trong Cộng Đoàn đến chúc mừng bà. Rồi bà theo chúng tôi xuống nhà nguyện. Bà đến trước tượng Đức Chúa GIÊSU HÀI ĐỒNG, ôm hôn tượng Chúa. Bà hôn đi hôn lại nhiều lần. Tôi đến bên bà. Bà nhìn tôi với đôi mắt khẩn khoản và nói:

- Xin Mẹ giúp con. Con muốn xưng tội. Con cảm thấy xấu hổ về tất cả những gì con đã làm. Con muốn xưng tội và xin THIÊN CHÚA tha thứ mọi tội cho con.

Tôi đến Cộng Đoàn Bêtania tưởng rằng mình là người cho đi, nhưng kỳ thật, tôi mới là người nhận lãnh. Cộng đoàn Bêtania với những người nghèo khổ đã trao cho tôi những kinh nghiệm vô cùng quý giá. Trong số các thanh niên thiếu nữ thiện nguyện đến làm việc ở đây, đã có nhiều người bắt đầu nghĩ đến đời sống Linh Mục, tu sĩ. Thật là cảm động và an ủi!

... "Chúc tụng THIÊN CHÚA là Thân Phụ Đức GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta. Người là CHA giàu lòng từ bi lân ái, và là THIÊN CHÚA hằng sẵn sàng nâng đỡ ủi an. Người luôn nâng đỡ ủi an chúng ta trong mọi cơn gian nan thử thách, để sau khi đã được THIÊN CHÚA nâng đỡ, chính chúng ta cũng biết an ủi những ai lâm cảnh gian nan khổ khó. Vì cũng như chúng ta chia sẻ muôn vàn nỗi khổ đau của Đức Chúa KITÔ, thì nhờ Người, chúng ta cũng được chứa chan niềm an ủi" (Côrintô 1,3-5).

("Il Seme", 1/1995, trang 60-61)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt